

Balkan.

AVSTRIJSKE ČETE SO ZASEDLE SKORAJ CELO ČRNOGORO. — ČRNOGORSKA VLADA BO NAJBRŽE ODPOTOVALA NA FRANCOSKO. — ESSAD PAŠA JE OBLJUBIL ČRNOGORSKEMU KRALJU NIKITI POMOČ. — MIROVNA POGODBA SE BO ŠELED AJ SKLENILA, KO BODO IZROČILI VSI ČRNOGORCI OROŽJE. — IZJAVA KRALJA NIKITE.

Pariz, Francija, 21. januarja. — "Temps" je dobil preko Ženeve poročilo, da prodira armada avstrijskega generala Koevessa na celi fronti skozi Črnogoro. Črnogoreci ne morejo dobiti nobenega vojnega materiala. Manjši avstrijski oddelki prodirajo od vzhoda skozi Albanijo in niso sedaj več oddaljeni od Skadra kakor petnajst milj.

Kralj Nikita je še enkrat pozval zaveznike, da naj mu takoj pošljejo zadostno število topov in drugega vojnega materiala. Ce se to takoj ne zgodi, ne bodo mogli stopiti ostanki črnogorske armade nikdar v akcijo.

Rim, Italija, 21. januarja. — Še dosedaj se ni zanoglo natančno dognati, kje se nahaja črnogorski kralj. Nekateri pravijo, da je s svojimi četami v Podgorici, drugi pa zoper menja, da je v Skadru. Razno časopisje celo poroča, da je odpotoval v Italijo.

Iz sv. Ivana Meduanskega poročajo, da se umikajo Črnogore proti Skadru. Tja je dospel tudi Essad paša, diktator severnega dela Albanije, in izjavil, da bo Črnogorec in Srbom pomagal braniti trdnjava.

Iz Soluna poročajo, da je odšlo 30,000 bolgarskih vojakov iz Bitolja. Sedaj prodirajo proti Albaniji, odkoder nameravajo prepoditi Italjanec.

Pariz, Francija, 21. januarja. — Tukajšnje časopisje ne verjame, da je kralj Nikita prekinil z Avstriji pogajanja in da je sklenil, boriti se do konca.

"Echo de Pariz" pravi, da je to največji "bluff", kar si jih je mogel kralj Nikita izmisli. — "Journal", ki je še pred kratkim pisal, da je kralj Nikita izdajalec, pravi sedaj, da je postal po krvidi zaveznikov mučenik.

Dunaj, Avstrija, 21. januarja. — Tukajšnje časopisje pravi, da Črnogoreci niso prekinili mirovnih pogajanj. Avstrija je pred par dnevi zahtevala, da morajo Črnogoreci izročiti vse svoje orožje, kar se je zdaj tudi zgodilo. V govorju je še nekaj ustašev, ki napadajo pri vsaki priliki avstrijske vojake iz zasede.

Z mirovnimi pogajanjimi se bo takoj nadaljevalo, ko bodo vsi prebivale Crnogore izročili orožje.

Kakšne pogoje bo stavila Avstrija in kakšne Črnogora, se seveda še ne ve. Bivši avstrijski poslanik v Cetinju je že odpotoval proti glavnemu mestu Črnogore. Danes je dospel v Sarajevo.

Avstrije bodo najbrže zahtevali, da jim morajo Črnogorec za vedno izročiti goro Lovčen; Črnogoreci bodo to najbrž radi storili, če jim bo dala Avstrija še par pristaši ob Jadranskem morju.

Pariz, Francija, 21. januarja. — Izjava, ki jo je podal tukajšnji črnogorski poslanik, se glasi:

Črnogorski ministrski predsednik je dospel včeraj s črnogorskim kraljico Mileno in dvema princezinjama v Brindisi. Odtam je brzojavil črnogorskemu poslaniku v Parizu, Louisu Brunetu, da je kralj Nikita odločno zavrnil vse avstrijske mirovne predloge in da do konca ne bo miroval.

Kralj Nikita in njegova dva sinova ostala pri armadi.

Črnogorski ministrski predsednik bo pričakal v Brindisi črnogorski diplomatski zbor in se bo prihodnji teden podal žnjim v Lyons na Francosko.

London, Anglija, 21. januarja. — Neka tukajšnja brzjavna agentura je dobila iz zanesljivega vira poročilo, da je podelil črnogorski kralj vrhovno poveljstvo nad črnogorsko armado generalu Martinoviću.

Po Londonu se je razirila govorica, da je stopil general Martinović na celo armade in da je on pregovoril črnogorskemu kralju, da je prekinil s pogajanjem.

London, Anglija, 21. januarja. — Nemška poročila glede grške situacije si zelo nasprotujejo. Preko Amsterdama poročajo, da je grški kralj zavrnil ultimatum zaveznikov, v katerem so zahtevali, da naj Grška izžene avstrijskega in nemškega poslanika. Skoraj vse drugo časopisje pravi, da zavezniki sploh niso poslali kralju Konstantinu nikakega ultimata.

London, Anglija, 21. januarja. — Neki tukajšnji brzjavni agenturi so sporočili iz Rima sledče:

V Sofiji so arretirali angleškega podkonzula Heartha. Aretacija se je kljub temu izvršila, da si je poiskal podkonzul zavetišča pri ameriškem poslananstvu.

Baje so arretirali tudi nekaj drugih angleških uradnikov.

Konzuli:

Washington, D. C., 21. januarja. — Po posredovanju Združenih držav so izseljenci naprsto avstrijskega, nemškega, bolgarskega in turškega konzula, kateri so arretirali v Solunu. Izseljenci so jih pod tem pomejno dobiti.

Dobra kupčija:

Bukarešta, Rumunска, 21. januarja. — Tukaj so osnovali angleško-francosko korporacijo, ki ima 90 milijonov dolarjev kapitala. Ta korpora-

Avstria in Italija.

Položaj pri Soči. — Vojaška obveznost. — Italijani obstrelijejo avstrijske postojanke.

Dunaj, Avstrija, 21. januarja. Na italijanski fronti so se zopet zočeli zelo vroči artilerijski boji. Sovražnik obstrelije z vso silo avstrijske postojanke, do kakega infanterijskega spopada pa le redko kdaj pride.

Današnje uradno poročilo se glasi:

Kakor kaže, nameravajo začeti Italijani zopet z novo ofenzivo, ki bo na najbrži ravnokrat brez uspeha. Pri Vilejki smo izstrelili nekaj sovražnih zrakoplov, ki je obstrelijeval naše postojanke.

Med Piškrom in Čartoriskom se bošči nadaljujejo. — V splošnem so ne potele pognati sovražnika na več mestih nazaj.

Berlin, Nemčija, 21. januarja. V Avstriji bodo morali zanaprej opravljati vojaško službo vsi možki do 55 leta. Možki od 50. do 55. leta se bodo vežbali šest tednov, nakar bodo opravljali razna dela izven vojne zone.

čija bo pokupita vse večje zaloge žita, samo da ga ne bodo mogli Rimuni izvajati v Avstrijo in v Nemčijo.

Srbski ministrski predsednik.

Pariz, Francija, 21. januarja. — Habsburški agenturi so sporočili iz Atene, da je dospel na otok Krk srbski ministrski predsednik Nikolaj Pašić in kar bil 200 srbških višjih častnikov.

Postaja za podmorske čolne.

London, Anglija, 21. januarja. — Angličani in Francozi so zato zasedli Krk, da bodo imeli v njegovih zaližilih postaja za podmorske čolne. Zadnji čas se je potopilo v Jadranskem morju več italijanskih transportnih ladij. Italija misli, da so jih potopili nemški podmorski čolni. Kakor nista bo o tem prepričana, bo napovedala Nemčiji vojno.

Izjava črnogorskoga kralja.

Pariz, Francija, 21. januarja. — Dopisnik tukajšnjega "Journala", ki se nahaja zadnji čas v Cetinju, je sporočil, da mu je rekel kralj Nikita 6. januarja sledče:

— Ne morete si predstaviti, v kako strašnem položaju se nahajam jaz in moj narod. Boriti se moram proti sovražniku, ki ima petnajstkrat več vojakov kakor jaz. Moji vojaki so bratje, toda pomislite, da že pet dni niso micerje jedli. Kaj nim pomaga vse brabrost? Kaj naj storim v teh razmerah? Če mi zavezniki ne priskočijo na pomoč in če ne napadejo avstrijskega brodovja v Boki Kotorski, prav do roba puščave, ki se približuje Srbskemu prekopu.

Zgradba železnic je bila olajšana na največ radi tega, ker je bilo tam veliko francoskih tračnic in je bila železница, ki preece dograjena; zdaj pa je ne morejo obravnavati, ker primanjkuje premoga.

Vsled teh nedostatkov so Nemci zopet odprli stare turške premogorove v Siriji. V teh premogorovih je mogoče pridelati 500,000 ton premoga na leto.

Ruska ofenziva.

Vroči boji ob celi besarabski fronti. — Položaj severno od Čartoriska. Zračni napadi.

Petrograd, Rusija, 21. januarja. Ruski veliki generalni štab poroča:

— Na zapadni ruski fronti je imela naša artillerija zelo velike uspehe. Pri Vilejki smo izstrelili nekaj sovražnih zrakoplov, ki je obstrelijeval naše postojanke.

Severno od Čartoriska je poskušal nekaj sovražnih oddelkov zavzetih visokih gričev, s katerega nam je mogelo kontrolirovati vso okolico.

Sovražnika smo pognali z velikimi izgubami v beg.

Berlin, Nemčija, 21. januarja. Iz nemškega glavnega stana poročajo:

Med Piškrom in Čartoriskom se bošči nadaljujejo. — V splošnem so ne potele pognati sovražnika na več mestih nazaj.

Berlin, Nemčija, 21. januarja.

Avtorijski generalni štab poroča: V bitki pri Toporovu so imeli Rusi izvanredno velike izgube. Ob ostali vzhodnogalski fronti vlada skoraj popoln mir.

Južno od Zlate Lipe so obstrelijevali ruski zrakoplovi naše postojanke pa niso nepravili nobene škode.

Berlin, Nemčija, 21. januarja.

London, Anglija, 21. januarja. — Nemški pohod na Egipt je zadel na nepričakovane ovire, in sicer radi pomanjkanja premoga, da bi zamolili obrotovati železnicice, ki so jih zgradili proti jugu skozi Sirijo, prav do roba puščave, ki se približuje Srebrenemu prekopu.

Zgradba železnic je bila olajšana na največ radi tega, ker je bilo tam veliko francoskih tračnic in je bila železница, ki preece dograjena; zdaj pa je ne morejo obravnavati, ker primanjkuje premoga.

Babone je rekel, da mu ne nopravlja nož v želodcu nikakih neprijetnih občutkov ali bolečin, da pa more čentiti njegovo težo.

Zmaga angleškega podmorskega čolna.

London, Anglija, 21. januarja. — Neko poročilo iz Rima pravi, da se je operiran v neki tukajšnji bolnišnici nek tovarniški delavec, Charles Babone, da mu odstranijo iz želodca devet palcev dolg namizni nož. Nož je zdrsnil iz Babonovih rok, ko je hotel pokažati nekaterim svojim prijateljem, kako globoko more potisniti ročaj noža v grlo.

Ko se je oglašil Babone v bolnišnici, mu najprej tega niso hoholjili vrtjeti ter so ga odsloveli. Včeraj pa so ga preiskali z rentgenovimi žarki ter dognali, da se nahaja nož v želodcu, in sicer nasloven na steno želodca.

Babone je rekel, da mu ne nopravlja nož v želodcu nikakih neprijetnih občutkov ali bolečin, da pa more čentiti njegovo težo.

Uradno naznamilo, ki ga je dobil tukajšnji Caranzov konzulat, pravi, da se je vrnil Carranza z načelniki svoje vlade v Queretaro, da se lotijo dela in organizirajo začasni kabinet.

Queretaro, Mehika, 21. januarja. — Mehika bo dobila novo prestolico. V ta namen so določili mesto Dolores Hidalgo. Tenotitlan, zdaj Mexico City, je bilo ustanovljeno leta 648 in leta 1325 zavzeto od Aztekov, ki so ustanovili slavno državo. Potem pa je to mesto večkrat menjalo svoje gospodarje. Sedanjí konstitucionalisti so že leta 1913 mislili na to, da bi premestili prestolico iz Mexico City v Dolores Hidalgo, ker se zadnje mesto nahaja v sredini republike, čeravno je drugače malo mesto, ki ima le kakih 6.000 prebivalcev. To mesto je v temi zvezzi z zgodovino Mehikancev, ker tam se je baje začela revolucija, ki je resila Mehiko od Špancev.

Stara vladna poslopja v Mexico City pa bodo prodani in vladni uradniki so mnem, da morejo dobiti zanje 50 milijonov dolarjev, s katerim denarjem bodo mogli postaviti nova vladna poslopja v novi prestolici.

Polaradno se zatrjuje, da bo novi predsednik zaprisezen že v novi prestolici.

Salandra pravi, da bo teška, dolga

Pet zamorcev obešenih na enim drevesu.

Florence, Italija, 21. januarja. — V nekem gorovju, ki ga je imel tukaj Antonio Salandra, italijanski ministrski predsednik, je rekel med drugim:

— Mislimi smo, da bomo imeli kratko in lahkou vojno, pa je postala težka in dolgotrajna vojna.

Mislimi smo, da bomo imeli težave samo v vojaških ozirih, zdaj pa se moramo tudi zadaj za fronto ne prestavljati. Vendar, odločeni smo, da bomo vse storili in vstrajali, dokler ne dosežemo zmage.

— (Vederemo! Op. stave.)

Zavezniki kupujejo rumunsko žito.

Bukarešta, Rumunška, 21. januarja. — Ustanovila se je neka angleško-francoska družba s kapitalom 96 milijonov dolarjev, ki bo pokupil vse žito, ki je na razpolago v Rumuniji ter preprečila na ta način, da ga ne bodo mogli dobiti Nemci in njeni zavezniki.

Pozor, Rojaki!

Rojakom naznamo, da imamo v zalogi še lokih 1500 stenskih Koledarjev. Kdo ga še ni dobil, oziroma, kdo hoče imeti še enega, naj nam to ne doplani sporec. Do sedaj smo razposlali že štirinajstih stenskih Koledarjev.

— (Operativne "Gine Naroda".)

— Ker nam letos nikako

<p

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the
SLOVENIC PUBLISHING CO.
(a corporation)FRANK SAKSER, President.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.Place of Business of the corporation
and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.Za celo leto velja list za Ameriko in
Canado. \$3.00
* pol leta 1.50
* celo leto za mesto New York. 4.00
* pol leta za mesto New York. 2.00
* Evropa za vse leto 4.50
* * pol leta 2.50
* * * letnica 1.70"GLAS NARODA" izhaja vsak dan
izvzemelj nedelj in praznikov.**"GLAS NARODA"**
("Voice of the People")
Issued every day except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopis brez podpisa in osobnosti se ne
pričujejo.Denar naj se blagovoli pošljati po —
Money Order.Pri spremembri kraja naročnikov pro-
sim, da se nam tudi prejmejo bi-
vališče naznani, da hitreje naj-
demo naslovnik.Dopisom in pošljatvam naredite ta
naslov:
"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St.,
New York City

Telefon 4657 Cortlandt.

Koncem tedna.

Nemški cesar (Nemei mu pravijo drugi Barbarossa) je bil tedni v Belgradu. Slavnosten sprejem so mu priedeli seveda Avstriji, ki so tudi njemu na čast prekrstili Belgrad v Wilhelmsburg. Kako je bilo krvniku pri sreči, ko je s Kalemegdansko gledal Savo, kaj je mislil, ko je šel po Mihajlovi ulici? Ali je bil vesel ali žalosten, ko je gledal sestra dane domačine, ki so slučajno ostali v mestu? Če bi imel kaj srca, bi se moral zjokati nad samim seboj, zjokal bi se nad nemškim in avstrijskim junaštvo, prokel bi kulturo, katero je na njegovo povelje raztrošil nemški narod po Evropi.

Zlahtniku nemškega cesarja, grškemu kralju, presneto slaba prede. Na jugu so angleške in francoske bojne ladije, ki so za doseglo pravice vsek hip pripravljene razstreliti grška pristanišča, na severu so pravoslavne, protestantske in mohamedanske čete, ki bodo poskušale z božjo pomočjo pregnati zaveznike (ne spojence!) iz Soluna.

Nekje v Argonu je bil leseni križ, na njem Kristus. Prifrčala je nemška granata (mogoče je bila franeoska, saj je vseeno) in odbrila Kristusovo levo roko. Mimo je prišel fotograf in fotografiral poškodovan soho. Mi smo pomembivo sliko priedeli za naš stenski koledar. Ali veste mogoče, kaj nam je pisal neki rojak? Med drugim tako-le: — Kaj nam pa posiljate take Bogove? Mi imamo "plenti" Bogov, ki imajo dve roki...

Citatelji, ali se še spominjate rojaka iz Millvile, Pa.? Tiste, ki je pisal, da je v Avstriji večja prostost kakor v Ameriki, zato, ker v Avstriji dobi tudi pijken človeka pijača, kolikor jo hoče, v Ameriki pa ne. Ali mislite, da ima ta človek kakega somišljenika? Seveda ga ima! To je neki G. iz Illinoisa, ki nam piše: — Za rojakom iz Millvile, Pa., sva ene vere in enakega mišljenja. V Avstriji sem se rodil, za Avstrijo sem pripravljen vsek hip umrjeti. — Prepričani smo, da bi se desetkrat prej premisli, predno bi šel v sedanjan času umirat v Avstrijo.

Da, tudi dandanačni se dogajajo šudeži. Narodni Vestnik je priobčil v zadnji številki osemindvajset "utrinkov", pa se ni niti v enem obregnil ob naš list.

Jezi se na urednika Cl. Ameri- na vojaka Marelo, na Rusijo Marjanovića, na Jedliškoga, Sama in "Ameriško- venca", na "Daily Tele- in na Petra Kolerava, na kralja in na "spas" Čudno bojje, o Glasu. Čudno besedel! Gotovo so pojasnili.

Pred kakimi štirinajstimi dnevi smo dobili iz La Salle, Ill., dva dopisa, katerih nismo priobčili, ker nista bila podpisana. N. V. ju je seveda priobčil. Mislimo, da se v N. V. priobči marsikak dopis, ki ga ni prinesel pismonoša v ureduštvu.

Tudi S. D. je vzel zavzetje Lovčena sapo. Sedaj ne pravi več da bomo Slovenci že jutri sprejeli iz okrvavljenih rok srbskih urednikov svobodo.

Zadnji čas so začele prihajati v naše uredništvo prve lepe pesmi. Škoda, da so jih zložili Prešern, Jenko Stritar in drugi, ne pa oni "pesniki", ki so pod njimi podpisani.

Neki slovenski časopis je priobčil pred kratkim na prvi strani daljšo vest: "Kako je treba kuhati krompir"...

Dopis.

Pittsburgh, Pa. — V nedeljo 30. januarja popoldne se vrši sezja slovenskega političnega društva v prostorijah Kranjsko-Slovenskega Doma. Na dnevnem redu imamo več važnih stvari, ki potrebujejo nujne rešitve. Opozaruje se vse državljane, kako tudi one, ki imajo še prvi papir, da se seje si gurno udeleži. Tudi člani se morajo malo bolj mnogočestivno udeleževati, kajti brez celokupnega delovanja društva ne more doseči svojih ciljev. Na seji se bode sprejemalo tudi nove člane, ki imajo prvi in drugi papir. Upam, da bo udeležba mnogočestivna. Pozdrav vsem čitateljem Glas Naroda! — Anton Zbašnik, predsednik Slov. političnega društva.

Taki so naši ljudje.

Slika iz sedanjega življenja ameriških Slovencev.

Spisal Amerikanski.

Ne dolgo od tega sem se po načelujoči zopet sešel s svojim starim znanecem Frankom Vrabcem, potovalnim zastopnikom našega prijeljbenjega lista "Ljudski Prijatelj". Naša sva se na vlaku, ki vozi med Duluthom in Chicagom. On se je vrátil s svojega zastopniškega potovanja po zapadu; osebi pa se skoro ne vem, kaki opravki so me pripeljali na ta pot. Nazadnje je vse en zlomek; sešla sva se in oba bila s tem zadovoljna, to je vse.

Po običajnem preludiju, ki ga igramo v takih slučajih, sva se udobno vsebla drug drugemu nasproti v zelenožametasta sedeža, prizgala si svoje vivčke ter pripovedovala svoje dogodljaje, odkar se nisva videla. Rešetala sva svetovno politiko in celo naše slovensko-ameriška sva se dotaknila. Pa kaj drugega sva hotela, ker je vožnja iz Dulutha v Chicago tako dolga, da bi človek lahko do pice povedal in prečkal svetovno zgodovino celega stoletja.

Konec konca nama je zmanjkal vsega. Da opravici svoj molk, sva si znova natlačila svoje vivčke, vlekla dim na dolge vlake ter ga puhalo v gostih oblakih. Medtem je moja radovednost pripravila nova vprašanja.

"Well, kako je kaj zastopništvo? Meni se zdi tvoj posel precej neprizeten, a obenem zanimiv. Neprizeten zato, ker moraš beračiti, bi skoraj rekeli, od hiše za hiše za tistih par nikelnov naročnine; zanimiv pa zato, ker prideš na ta način v dotiku z mnogimi našimi ljudmi ter pri tem spoznas njihovo življenje, njihove misli, želje, naziranja, skratka, njihovo dušo. Ali ni res tako?" sem pripravljen to novo poglavje najinega govora.

Tovariš je bil za hip pomisli in nato počasi odgovoril: "Da, imam približno prav! Ni posebno prijetno hoditi od hiše ter hiše ter se često prekati in siliti ljudi, da se naroče. A kaj je hoče, če večina še ni zrela, da bi to delo storila sama od sebe. Vprašam te, kolikor slovenskih listov bi izhajalo v Ameriki, ako bi ne bilo nas zastopnikov? Sicer pa ne smemo pozabiti, da vsa ameriška trgovina obstoji iz samega zastopništva. Človek se temu poslu privadi in ga opravlja kakor kaj drugega. Kar se pa tega tiče, da pride zastopnik v dotiku z vsakovrstnimi rojaki, imas pa popolnoma prav. Eni so dobri, drugi so slabii, eni so prijetni, drugi so surovi, eni so

čisti, drugo umazani, eni postreži, agent! Danes sem suh! — Gudljivi, drugi odurni, eni dobroželjni, drugi zavidni itd., toda prizni moram, da so med našimi rojaki dobre lastnosti zastopane v dosti večji meri nego slabe, tako da se v splošnem ne snem pritoževati."

Te besede je govoril z odločnostjo večjaka in zato nisem vrnje prav nič dvomil.

"Koliko truda ti vzame, da dobiš novega naročnika? To vprašanje sem stavil že nekaterim tvojim kolegom in vsak je povedal kaj zanimivega; gotovo tudi ti nisi prazen", sem nadalje stresal svojo radovednost.

"V odgovor na to vprašanje ti hočem navesti tri slučaje, s katerimi sem imel svoj čas opravka podpisani.

Neki slovenski časopis je priobčil pred kratkim na prvi strani daljšo vest: "Kako je treba kuhati krompir"...

Po svojem poslu sem prišel v enega izmed naših salonov, ali pa gostiln, ako hočeš. Načel sem v meni tri pive, pri katerih sem seveda takoj poskusil svojo srečo. Eden se je naročil brez ugovora. Videti je bil celo vesel, da sva se sešla, kajti priponmil je, da je že sam mislil na to, da bi bilo dobro naročiti se na moj list. Drugi se je izgovarjal in izvijal, a ko sem mu vse njegove ugovore polbil in ker je viden, da se me ne odkriža, se je naročil, začiščajo mi, da bo ja list takoj prisel. — Nato sem se lotil se tretjega s nagovorom:

"No, prijatelj, sedaj se bova pa še midva naročila, kaj ne?"

"Ne vem, če bo kaj", je odgovoril počasi in vidno v mali zadrgi. "Jaz bolj malo berem časopise", je dostavil čez nekajliko časa, vidno z namenom, da bi podprl svoj ugovor.

"Najbrže niste naročeni na dovolj časopisov. Tu se vam nudi le prilika, da se naročite na "Ljudski Prijatelj", ki je eden najboljših naših listov. Za celo leto stane naročničina samo dolar in pol. Prepričan sem, da bo tudi vam ugajal."

"No, pa saj tudi časa nimam, da bi bral", se je nadalje upiral.

"Seveda, to je kaj drugega. Gotovo delate čez čas in pa tudi ob nedeljah", sem jaz dostavil odjenjaje.

"O, tisto pa ne, tak "skeb" pa tudi nisem, kaj pa mislite?" se je potegnil za svojo čast.

"Kak opravki pa potem imate, če smeti vprašati, ko pravite, da nimate časa?" sem ga vprašal prijazno.

"Mož je uvidel, da se je vjel. Prisel je v hipnogradre in to ga je napravilo še bolj odpornega.

"Vseeno, jaz se ne bom naročil", je odgovoril na kratko.

"Brez zamere, prijatelj! Ako mi poveste pravi vzrok, zakaj da bi se ne naročili, pa ne bom ene besedice več rekel o časopisu in za eno pijačo bom dal enkrat", sem nadaljeval.

"Enkrat drugkrat se bom naročil; sedaj sem bolj pri malem denarju, sem ženi poslal v star kraj. Saj veste, človek mora gledati na vsak cent."

To je govoril v takem tonu, da sem mu veroval; zato ga nisem več nadlegoval. Pili smo enega na moj račun, nakar sem odšel naprej za svojim poslom.

Drugo jutro sem bil namenjen oditi iz naselbine. Bila je nedelja. Pot me je vodila v bližino onega salona, kjer sem prejšnji večer pustil opisan tri znance. Nastopil sem na njegovo znamenje.

Če pogledamo znotraj v nos, pa moremo opaziti, da je razdeljen v dve polovici. Odprtine spredaj se nazivajo nosne. Znotraj nosa se nahaja mehka kožica, ki sega do zadnjega dela nosa.

Tako potem se pojavi posebno poleti, pri vročini, a tudi pri zelo teškem delu. Pot se stoji po vescini iz vode. Več vodi pa se nahajajo različne soli in strupene snovi, ki jih telo kot nepotrebne izločuje.

Poleg potnih cevk ima telo še druge žlezle, ki izločujejo maščobe. Te cevke so razpoložene znotraj in po površini kože. One oddajajo in napravljajo snovi, ki obdržavajo kožo v mehkom in gibljivem stanju. Brez tega bi postala koža suha ter krhka. Maščoba je tudi neobhona za lase, ki jim daje mehkost in blešč.

Zato je lahko razumeti, da je treba ohraniti kožo čisto. Pravijo: — Če hočeš biti zdrav, glej, da boš čist! — In to je tudi res.

Blato in nesnaga je znamenje nedovnosti.

agent! Danes sem suh! — Gudljivi, drugi odurni, eni dobroželjni, drugi zavidni itd., toda prizni moram, da so med našimi rojaki dobre lastnosti zastopane v dosti večji meri nego slabe, tako da se v splošnem ne snem pritoževati."

Pri teh besedah mi je majave se ponudil svojo roko v slovo.

Tako sva se razšla.

Tu imaš tri rojake, od katerih vsak zastopa svoj del. Vidiš, taki so torej naši ljudje..."

Iz zdravstva.

KAKO OHRAVITI ZDRAVJE.

Koža — organ tipanja.

Kožo sestavlja mehka, elastična plast, ki pokriva celo telo. — Njena debelina ni povsod jednak. Pri nekaterih nesrečnih slučajih, kakor opreklinah, more človek izgubiti svoje življenje radi ohranjanja kože.

Koža ima štiri glavne namene: 1) Kot zaščita vsega telesa. 2) Kot organ za čutenje ali tanjanje.

3) Kot organ potenja. 4) Kot organ za reguliranje telesne topline.

Koža je sestavljena iz dveh plasti ter ima razno barvo na raznih delih telesa. Pri nekaterih nesrečnih slučajih je koža svetlejša, nekateri imajo pa kožo temnejše barve. Zamore imajo kožo, ki je temnejša.

Znotraj kože in tudi po njeni površini se nahaja mnogo prav mahnjih cevk in žlez, ki napravljajo pot. Radi tegi je neobhodno potrebno, da je telo vedno snažno in čisto. Drugače bi bilo potenje ovirano, ali pa onemogočeno, ker pot ne bi imel izhoda.

Potenje se vrši neprestano, počasi in podnevi ter je neobhodno za človeški organizem. Navadno pa je potenje, posebno v mrzlem vremenu, nevidno. To imenujemo neopazno in brezčutno potenje. Če pa je na površini kože nabirajo potne kapljice, je to vidno potenje.

Tako potenje se pojavi posebno poleti, pri vročini, a tudi pri zelo teškem delu. Pot se stoji po vescini iz vode. Več vodi pa se nahajajo različne soli in strupene snovi, ki jih telo kot nepotrebne izločuje.

Ostane naj vsem v dobrém spomini in lahka mu bodi zemlja!

Žaljuči ostali: John in Margaret Tome, starši. Marija, Johana, Frank, Stefanija, sestre in brat.

Greensburg, Pa., 19. jan. 1916.

Nos — organ vonjanja.

S tem organom mi duhamo in vonjam: Nos pa nam služi tudi za dihanje, ker skozenj prihaja ter odhaja del onega zraka, ki ga vdihujemo.

Nos sestoji iz kosti in hrustanci ter je odzunaj pokrit z kožo. Vrhni trdi del nosa je sestavljen iz dveh malih kosti, ki se imenujejo nosni most.

Če pogledamo znotraj v nos, pa moremo opaziti, da je razdeljen v dve polovici. Odprtine spredaj se nazivajo nosne.

Znotraj nosa se nahaja mehka kožica, ki sega do zadnjega dela nosa.

Zrcivo vonja.

V kožici ali sluznicu se nahaja mnogo živev, ki jih imenujemo vonjavne žive. Ti živec se v šopkih izpuščajo iz mozga in iz mo

Jugoslovanska

Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIK

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way, Box 11, Ely, Minn.
Podpredsednik: ALOIS BALANT, 112 Sterling Ave., Barberton, Ohio.Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely Minn.
Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.
Zaupnik: LOUIS COSTELLO, Box 583, Salida, Colo.VRHOVNI ZDRAVNIK:
DR. MARTIN IVEC, 800 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421—7th St., Calumet, Mich.
PETER ŠPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kan.
JOHN KRŽIŠNIK, Box 133, Burdine, Pa.
JOHN VOGRICH, 444—6th St., La Salle, Ill.
JOHN AUSEC, 5427 Homer Ave., N. E. Cleveland, O.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.
JOSEPH PISHLAR, 308—6th St., Rock Springs, Wyo.
G. J. POKENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, Ely, Minn.
LOUIS CHAMPA, od društva sv. Brata Janeza, Ely, Minn.
JOHN GRAHEK, st., od društva Slovence, Ely, Minn.

Vsi dopisi, tukajšnji se ureadnih zadev, karor tudi denarati posiljave, naj se pošljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pritožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na posebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bodo sezhalo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA"

Na morju.

Narte Velikonja.

(Nadaljevanje.)

Viko ga ni popolnoma razumel.

"Kako lega?"

"Kako lega?" se je razvnel.

"Dete ima; ali razumeš?" — Sel-

do, tako mi majke, bo pustil na

mimo!"

"Kaj je s Seldom?" se je začudil

Viko.

"Nič ni; ve rečem, da ni nič. Pa

na mirejo bo pustil", je prista-

vil in pokazal proti lini. "Zdaj je

sel za njo, e?"

Viku je udarila kri v glavo. Ne-

kaj ga je zgodilo in zavedel se je,

da je menda tudi sam že sklenil,

da bo Zino pustil Seldom "na mi-

ru".

Rok se mu je posmejal in ga

potrebal po rami.

"Zakaj molčiš?" — Ali jo imas

rad?"

To neprisakovano vprašanje je

Viko popolnoma zmedlo.

"Ves si rdeč. Ali še nisi ljubil?"

Viko je zmajal, da ne.

"Kajne, Selda je prva?" je zvi-

to vprašal Rok.

Viko je pritrdil, preden je pomisli.

Tedaj se je Rok zasmehjal in mu

zavil na uho:

"Če imas dekle, kaj mene bri-

ga, a Zino, Zino ti jo bo pokvaril.

Boš videl! — Ali ona ve?"

"Kaj?" je vprašal Viko ospoulo.

"Spet vprašuješ! — Da jo imas

rad? Kaj drugega, ti dobr deček!"

Rok se je bil razvnel. "Dobri

dečko" mu je očividno ugajal,

dasi mu je moral vse tako na dol-

go razlagati. Hrvat je instinktiv-

no čutil, da sta sedaj oba pod nje-

govim pokroviteljstvom. Potegnil je

Viku za rokav in rekel potihoma:

"Nič se ne boj! Z Žinom imava

svoj posben račun, bož je videl."

"Kaj bom videl?"

"Boš videl, ti pravim."

Rok je bil medtem zagledal vre-

čo; ognil si je z nju rame in legel

k jadrniku.

"Čuvaj dekle, Žina prepusti

meni. Imava svoj račun; Nikica je

moja...."

"Kaj?" se je združil Viko.

"... moja sestra...." je po-

časi rekel Rok in sedel. "Ali raz-

umeš?"

Viko je z nemirnim začudenjem

strmel v Roka. Zdaj mu je šele

prišla misel, zakaj je Hrvat na

barki. V Zadru je pustil svojo ja-

drinico dvema tovarišema in prosil

kapitana Ferjana, naj ga pelje v

Trst. Na brodu je sedel vedno Ži-

nu nasproti in šele zvečer je ne-

nadno oživel ob veseli dogodbi

"solnatega stebra". Viku je bil v

tem hipu uganka. "Kaj hoča na

brodu?" se je vprašal in se pope-

sal, da mu je vse odkril. Dobri

dečko se ni prišel s svojimi misli-

ni konec in Hrvatovi nameri z jadrnicu strel in galeb je omah-

nih v velikem loku daleč od čolna v morje.
"Padel je!" je rekla Selda. — "Ubogi ptič! Ali ga vidis?"
"Ne!" je dejal Zino.
"Pojdiva pon!"
"Saj ga ne vidim; pa pojdiva vseeno!"

Zaveslal je nazaj. Iskala sta in gledala pozorno na valove, a zman. Galeba ni bilo videti.

"Zakaj pa ni padel rajši v čoln? Ozdravila bi ga."

"Če je pa ubit!"
"Samo ranjen je bil; letel je še. Imela bi ga rada živega."

"Kaj bi z njim?"
"Imela bi ga!" je odgovorila in žalostno povesila pogled.

"Presneto dekle, kakšno je!" si je mislil Žino in zrl vanjo.

"Kaj bi!" je rekел nagnas. "Meni je že priletel živ. Spal sem na barki, pa zaslonsko prihutanje. Poizkušam se zbuditi, prevalim se na desno, preobrem na levo in nisem mogel priti k sebi. Hudič, sem rekel...."

"Ne kolni!" mu je segla v bedeso.

"Pa ne bom!" je menil. — "Če bi zdaj prisel, bi ga nekaj vprašal.... Ugani!"

"Ne vem."

"No, le pusti, škoda tvojih rok za veslanje. Tako lepih rok že danino nisem videl", je dejal, ko je Selda segla po veslu. "Vidiš, bi rekel, galeb, galebče moj, kje je lepša, kot je Selda? — Zakaj gledaš tako jezno?"

Selda je entila, da ji je ob tej polhali udarila kri v obraz.

"Če bi ti ne prišlo nič bolj pametega...."

"Vseeno bi ga vprašal! — Ali si končala že povest o glusev, ki je imel greh v očeh in nič milosti v sreu in ljubice Bogdanko židano? Kaj jo je poročil? Jaz mislim, da ne."

"Ušel je ji!" je rekla.

"Že ni bila tako lepa kot ti. Jokala si, ko si brala. In vprašal bi galeba: Galebče moj, ali bereše kje katera in se joče? In galeb bi rekel: Selda je lepa in je ni lepše. Še njene solze so lepe! Potem bi ga zadušil!"

"Zakaj?" je plaho uprla pogled van.

"Zato, da bi nikomur tega ne povedal!"

Njegov mačeje pretkani pogled je počival na njej. Prenehjal je veslati. Sledo je njegovo vedenje vznemirjalo. Videla je, da se ji približuje, entila je, da vse to nekam meri: vse njegove besede so bile priliznjene, tako priliznjene, da je razbrala iz njih skrit naumen.

Smehljal se je in je njegove mačeje oči so zarele iz polmraka, kakov bi hotel skočiti.

"Norčuje se. Glej ravno.... Nič, ne smeš se norčevati, ne smeš, ker ne veš. — Spet vrešče galebi!"

"Vsečer se. — In zato si se jokala, ker jo je pustil. Radičeta ni treba solz. Oj Selda, Selda deklika, saj bo tudi tebe tvoj zapustil, kar tak. Boš videla, da se zgodi. Ti boš jokala in vse bo jokalo s teboj."

In na tistem je govoril Žino: — "Premotiti te moram. Trikrat moram. In jim povem, da bodo zjali. Da si nobeden ne upa! Kaj je v tem dekletu? Bere povesti, se smerje, poje in spet skrije in je ni na spregled."

Selda je odgovorila: — "Če boste vsi jokali, jaz ne bom. Za kom, če nikogar ne maramo?"

Njen otroški glas je zvenel razposajeno. Lajšo so ji sili na čelo, z roko je brodila po vodi; pa se je spet zazdelo, da jo pozorno gleda. "Kaj mi hoče?" se je vprašala in se nehote stisnila h krmilu, ki je ležalo v čolnu.

"Ali res ne?" je popravil. Še vedno je držal vesla na kolennih; ko je izrekel zadnje besede, je vsevedno pomežniknil.

"Že vem, kako je. Če ga le omenim, pa nimaš besed. Zato, ker si je zjena nanj, ker ga he maraš, ker ne maraš nikogar. Saj vemo!"

"Nič ne ves, nič ne izveš!" je rekla, ko je le kimal z glavo. Pri tem se je njegov obraz vedno bližal; dvoje mačnih oči ji je zareljo naproti. Polastil se je je nemir.

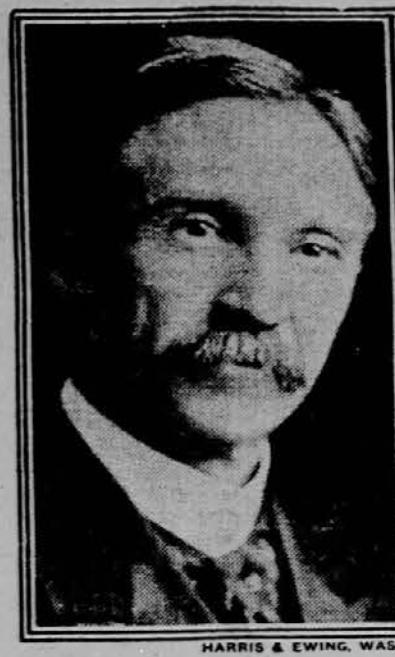
"Ali te zebe?" Morje ležalo mirno med školjki, vseposvod samota in tišina, še galebov ni bilo slišati.

Selda je menila, da je ne zebe. "Zakaj pa klepeč je zombi? Na veslo, da se uregneš!"

Ko je segla in se dotaknila njegove roke, jo je Žino potegnil na. "Kako mrzle roke imaš, vsa se treses." Primaknil se je bližje in spustil veslo. Ko se je pripongnila, je objel čez pas.

"Žino!" je vzkliknila. "Pusti!" Obila jo je čudna groza.

"Zakaj se tako tresaš?" je zepetal Žino. Selda se je zvrtalo v

ŠIBRE.

Pesnika nekaj in nekaj zdravnika v vsakem človeku na zemlji tiči. Kdo še nizolil nobenega stika? Kdo še nikoli ni zdravil ljudi?

V vrstah vojakov ni vsakodne na-rednik. dasi težita vse puška in meč. Toda po mestih je vsakodne pred-sednik enega društva ali še več.

Anton Medved.

Zadnji Bourboni.

Spisal Venceslav Bele.

(Konec.)

E. T. Williams, ravnatelj za vzhodno-azijske zadeve v državnem departmaju, ki je bil odlikovan od kitajskega cesarja.

Najbolj gulinljiv spomin, ki so ga položili Francozi na krsto pokojnega kralja v znak ljubezni, — je bila gotova mala vrečica, napolnjena s prstjo, ki so jo prinesli pariski delavci iz slovenskih Tuilerij!

Na praznik Marijinega oznanjenja, dne 25. marca 1886, je umrl v Gorici v palači grofov Lanthieri-Henrikova sopriga Marija Teresija, starejša lič vojvoda Frančiška IV. Modenskega, sestra matere španskih infantov Don Carlosa in Don Alfonsa — Marije Beatrix.

Tudi ona je bila blaga duša, polna človekoljuba, verne in iskrene pobožnosti, usmiljena in radodara; mnogo je žrtvovala za olepušanje francoske cerkve na Konstanjevici.

Ona je bila zadnja, ki so jo pokopali na Konstanjevici v kraljevi rakvi, kjer počiva v tihem, nemotenem miru na desni svojega so-poga.

Njiju spomin pa še živi in bo živel med našim ljudstv

Imenik uradnikov
svetovnih društev Jugoslovenske Katoličke Jedinote v Zvez. državah ameriških.

Društvo sv. Cirila in Metoda štev. 1, v Ely, Minn.

Predsednik: Jos. J. Peshel, box 165; tajnik: Jos. Meretl; blagajnik: Jos. Spreitzer; zastopnik: Matevž Zgone, box 423. Vsi v Ely, Minn.

Društvo zboruje vsako četrtjo nedeljo v mesecu pri sobrani John Mikolich ob 9. uri zjutraj v Aldridge, Mont.

Društvo sv. Alojzija štev. 18 v Rock Springs, Wyo.

Predsednik: Frank Putz, 674 Ahlays Ave.; tajnik: Frank Fortuna, 1356 6th St.; blagajnik: Louis Taucher, 209 H. and 3rd St.; zastopnik: John Putz, 402 - 7th St. Vsi v Rock Springs, Wyo.

Društvo zboruje vsako četrtjo nedeljo v mesecu v Slovenski dvorani v Rock Springs, Mont.

Društvo Sv. Srca Jezusa štev. 2, v Ely, Minn.

Predsednik: Joseph Kolenc, box 319; tajnik: John H. Merhar, box 95; blagajnik: John Merhar, box 95. Vsi v Ely, Minn.

Društvo zboruje vsako četrtjo nedeljo v mesecu v dvorani Skalatovi dvorani.

Društvo Sv. Barbara štev. 3, v La Salle, Ill.

Predsednik: Joseph Bregach, 437 Crost St.; Joseph Spiech, Vincents Ave., 22 St.; blagajnik: Valentin Metelko, 137 Laharp St.; zastopnik: M. Komp, 1026 First St. Vsi v La Salle, Ill.

Društvo zboruje vsako četrtjo nedeljo ob 10. zjutraj v Jos. Skalatovi dvorani.

Društvo Sv. Barbara štev. 4, v Federal, Penn.

Predsednik: Frank Starman, Burdine, Pa.; tajnik: John Demshar, box 237. Burdine, Pa.; blagajnik: Lukáš Bernášek, Morgan, Pa.; zastopnik: Stefan Vozel, box 182, Bridgeville, Pa.

Društvo zboruje vsako četrtjo nedeljo v mesecu v dvorani gospoda Math Kompa, 1026 First St.

Društvo Sv. Barbara štev. 4, v Federal, Penn.

Predsednik: Frank Starman, Burdine, Pa.; tajnik: John Demshar, box 237. Burdine, Pa.; blagajnik: Lukáš Bernášek, Morgan, Pa.; zastopnik: Matt Majerle, P. O. box 236; blagajnik: Joe Germ, P. O. box 236; zastopnik: Matt Majerle, P. O. box 236; blagajnik: John Zore, 1635 E. 31 St.; zastopnik: Fr. Justin, 1708 E. 28 St. — Vsi v Lorain, Ohio.

Društvo zboruje vsako četrtjo nedeljo v mesecu ob 1. uri popoldan v A. Virantovi dvorani 1700 cor. E. 28 and Globe Ave.

Društvo Sv. Jožefa štev. 19 v Lorain, Ohio.

Predsednik: Valentín Rozman, 1732 E. 29 St.; tajnik: Fr. Pavlič, 1953 E. 29 St.; blagajnik: John Zore, 1635 E. 31 St.; zastopnik: Fr. Justin, 1708 E. 28 St. — Vsi v Lorain, Ohio.

Društvo zboruje vsako četrtjo nedeljo v mesecu ob 1. uri popoldan v A. Virantovi dvorani 1700 cor. E. 28 and Globe Ave.

Društvo Sv. Jožefa štev. 20, v Gilbert, Minn.

Predsednik: Matt Zadnik, P. O. box 582; tajnik: Frank Kocevar, P. O. box 236; blagajnik: Joe Germ, P. O. box 236; zastopnik: Matt Majerle, P. O. box 582; blagajnik: John Zore, 1635 E. 31 St.; zastopnik: Fr. Justin, 1708 E. 28 St. — Vsi v Gilbert, Minn.

Društvo zboruje vsako četrtjo nedeljo v mesecu v Anton Idiharjevi dvorani.

Društvo Sv. Jožefa štev. 21, v Denver, Colo.

Predsednik: Anton Marinšek, 4822 Washington St.; tajnik Frank Skrabec, R. F. D. box 17, Stockyard St.; blagajnik John Cesar, 5115 Emerson St.; zastopnik: Frank Smole, 4683 Franklin St.

Društvo zboruje vsako četrtjo nedeljo v mesecu v Anton Idiharjevi dvorani.

Društvo Sv. Barbara štev. 5, v Soudan, Minn.

Predsednik: Mike Mušič, box 821, Soudan, Minn.; tajnik: John Dragovan, box 663, Soudan, Minn.; blagajnik: Anton Gornik, box 1565, Tower, Minn.; zastopnik: Jos. Oblak, box 1162, Soudan, Minn.

Društvo zboruje vsako četrtjo nedeljo v mesecu v dvorani gospoda Math Kompa, 1026 First St.

Društvo Sv. Barbara štev. 5, v Soudan, Minn.

Predsednik: Geo. Nemanich, box 741, Soudan, Minn.; tajnik: John Dragovic, box 663, Soudan, Minn.; blagajnik: Anton Gornik, box 1565, Tower, Minn.; zastopnik: Jos. Oblak, box 1162, Soudan, Minn.

Društvo zboruje vsako četrtjo nedeljo v mesecu v dvorani gospoda Math Kompa, 1026 First St.

Društvo Marije Pomagaj štev. 6, v Lorain, Ohio.

Predsednik: Geo. Nemanich, box 741, Soudan, Minn.; tajnik: John Dragovic, box 663, Soudan, Minn.; blagajnik: Anton Gornik, box 1565, Tower, Minn.; zastopnik: Jos. Oblak, box 1162, Soudan, Minn.

Društvo zboruje vsako četrtjo nedeljo v mesecu v dvorani gospoda Math Kompa, 1026 First St.

Društvo Sv. Jurija štev. 22 v South Chicago, Ill.

Predsednik: Marko Horvat, 8926 Strand St.; tajnik: Anthony Motz, 9635 Ave. M.; blagajnik: Nikola Javorčič, 9621 Ave. M.; zastopnik: Anthony Motz, 9635 Ave. M. Vvi v So. Chicago, Ill.

Društvo zboruje vsako četrtjo nedeljo v mesecu v Lake Side dvorani 9901 Ewing Ave.

Društvo Sv. Ime Jezus štev. 23, Eveleth, Minn.

Predsednik: George Kotze, 115 Grant Ave.; tajnik: Louis Govz, 612 Adams Ave.; blagajnik: Anton Fritz, 112 Grant Ave.; zastopnik: Anton Fritz, 112 Grant Ave. Vsi v Eveleth, Minn.

Društvo zboruje vsako četrtjo nedeljo v mesecu v Max Stipetičevi dvorani.

Društvo Sv. Štefana štev. 26, v Pittsburghu, Pa.

Predsednik: Jozef Pogačer, 5307 Berlin Alley; tajnik: John Varga, 4735 Plumer St.; blagajnik: Ignac Podvaznik, 4738 Hatfield St. Vsi v Pittsburgh, Pa.

Društvo zboruje vsako četrtjo nedeljo v mesecu v dvorani John Jurjavičevi.

Društvo Sv. Štefana štev. 26, v Pittsburghu, Pa.

Predsednik: John Hostnik, box 165; tajnik: Paul Taucher, box 333; blagajnik: Anton Jurjavič, box 351; zastopnik: Anton Jurjavič, box 351. Vsi v Pittsburgh, Pa.

Društvo zboruje vsako četrtjo nedeljo v mesecu v dvorani John Jurjavičevi.

Društvo Sv. Štefana štev. 26, v Pittsburghu, Pa.

Predsednik: John Hostnik, box 165; tajnik: Paul Taucher, box 333; blagajnik: Anton Jurjavič, box 351; zastopnik: Anton Jurjavič, box 351. Vsi v Pittsburgh, Pa.

Društvo zboruje vsako četrtjo nedeljo v mesecu v dvorani John Jurjavičevi.

Društvo Sv. Štefana štev. 26, v Pittsburghu, Pa.

Predsednik: John Hostnik, box 165; tajnik: Paul Taucher, box 333; blagajnik: Anton Jurjavič, box 351; zastopnik: Anton Jurjavič, box 351. Vsi v Pittsburgh, Pa.

Društvo zboruje vsako četrtjo nedeljo v mesecu v dvorani John Jurjavičevi.

Društvo Sv. Štefana štev. 26, v Pittsburghu, Pa.

Predsednik: John Hostnik, box 165; tajnik: Paul Taucher, box 333; blagajnik: Anton Jurjavič, box 351; zastopnik: Anton Jurjavič, box 351. Vsi v Pittsburgh, Pa.

Društvo zboruje vsako četrtjo nedeljo v mesecu v dvorani John Jurjavičevi.

Društvo Sv. Štefana štev. 26, v Pittsburghu, Pa.

Predsednik: John Hostnik, box 165; tajnik: Paul Taucher, box 333; blagajnik: Anton Jurjavič, box 351; zastopnik: Anton Jurjavič, box 351. Vsi v Pittsburgh, Pa.

Društvo zboruje vsako četrtjo nedeljo v mesecu v dvorani John Jurjavičevi.

Društvo Sv. Štefana štev. 26, v Pittsburghu, Pa.

Predsednik: John Hostnik, box 165; tajnik: Paul Taucher, box 333; blagajnik: Anton Jurjavič, box 351; zastopnik: Anton Jurjavič, box 351. Vsi v Pittsburgh, Pa.

Društvo zboruje vsako četrtjo nedeljo v mesecu v dvorani John Jurjavičevi.

Društvo Sv. Štefana štev. 26, v Pittsburghu, Pa.

Predsednik: John Hostnik, box 165; tajnik: Paul Taucher, box 333; blagajnik: Anton Jurjavič, box 351; zastopnik: Anton Jurjavič, box 351. Vsi v Pittsburgh, Pa.

Društvo zboruje vsako četrtjo nedeljo v mesecu v dvorani John Jurjavičevi.

Društvo Sv. Štefana štev. 26, v Pittsburghu, Pa.

Predsednik: John Hostnik, box 165; tajnik: Paul Taucher, box 333; blagajnik: Anton Jurjavič, box 351; zastopnik: Anton Jurjavič, box 351. Vsi v Pittsburgh, Pa.

Društvo zboruje vsako četrtjo nedeljo v mesecu v dvorani John Jurjavičevi.

Društvo Sv. Štefana štev. 26, v Pittsburghu, Pa.

Predsednik: John Hostnik, box 165; tajnik: Paul Taucher, box 333; blagajnik: Anton Jurjavič, box 351; zastopnik: Anton Jurjavič, box 351. Vsi v Pittsburgh, Pa.

Društvo zboruje vsako četrtjo nedeljo v mesecu v dvorani John Jurjavičevi.

Društvo Sv. Štefana štev. 26, v Pittsburghu, Pa.

Predsednik: John Hostnik, box 165; tajnik: Paul Taucher, box 333; blagajnik: Anton Jurjavič, box 351; zastopnik: Anton Jurjavič, box 351. Vsi v Pittsburgh, Pa.

Društvo zboruje vsako četrtjo nedeljo v mesecu v dvorani John Jurjavičevi.

Društvo Sv. Štefana štev. 26, v Pittsburghu, Pa.

Predsednik: John Hostnik, box 165; tajnik: Paul Taucher, box 333; blagajnik: Anton Jurjavič, box 351; zastopnik: Anton Jurjavič, box 351. Vsi v Pittsburgh, Pa.

Društvo zboruje vsako četrtjo nedeljo v mesecu v dvorani John Jurjavičevi.

Društvo Sv. Štefana štev. 26, v Pittsburghu, Pa.

Predsednik: John Hostnik, box 165; tajnik: Paul Taucher, box 333; blagajnik: Anton Jurjavič, box 351; zastopnik: Anton Jurjavič, box 351. Vsi v Pittsburgh, Pa.

Društvo zboruje vsako četrtjo nedeljo v mesecu v dvorani John Jurjavičevi.

Društvo Sv. Štefana štev. 26, v Pittsburghu, Pa.

Predsednik: John Hostnik, box 165; tajnik: Paul Taucher, box 333; blagajnik: Anton Jurjavič, box 351; zastopnik: Anton Jurjavič, box 351. Vsi v Pittsburgh, Pa.

Društvo zboruje vsako četrtjo nedeljo v mesecu v dvorani John Jurjavičevi.

Društvo Sv. Štefana štev. 26, v Pittsburghu, Pa.

Predsednik: John Hostnik, box 165; tajnik: Paul Taucher, box 333; blagajnik: Anton Jurjavič, box 351; zastopnik: Anton Jurjavič, box 351. Vsi v Pittsburgh, Pa.

Društvo zboruje vsako četrtjo nedeljo v mesecu v dvorani John Jurjavičevi.

Društvo Sv. Štefana štev. 26, v Pittsburghu, Pa.

Predsednik: John Hostnik, box 165; tajnik: Paul Taucher, box 333; blagajnik: Anton Jurjavič, box 351; zastopnik: Anton Jurjavič, box 351. Vsi v Pittsburgh, Pa.

Društvo zboruje vsako četrtjo nedeljo v mesecu v dvorani John Jurjavičevi.

Društvo Sv. Štefana štev. 26, v Pittsburghu, Pa.

Predsednik: John Hostnik, box 165; tajnik: Paul Taucher, box 333; blagajnik: Anton Jurjavič, box 351; zastopnik: Anton Jurjavič, box 351. Vsi v Pittsburgh, Pa.

Društvo zboruje vsako četrtjo nedeljo v mesecu v dvorani John Jurjavičevi.

Društvo Sv. Štefana štev. 26, v Pittsburghu, Pa.

Predsednik: John Hostnik, box 165; tajnik: Paul Taucher, box 333; blagajnik: Anton Jurjavič, box 351; zastopnik: Anton Jurjavič, box 351. Vsi v Pittsburgh, Pa.

Društvo zboruje vsako četrtjo nedeljo v mesecu v dvorani John Jurjavičevi.

Društvo Sv. Štefana štev. 26, v Pittsburghu, Pa.

Predsednik: John Hostnik, box 165; tajnik: Paul Taucher, box 333; blagajnik: Anton Jurjavič, box 351; zastopnik: Anton Jurjavič, box

Slovensko katoliško

svete Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE.

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inkorporirano dne 21. januarja 1902^g v državi Pennsylvania.

GLAVNI UPADNIKI:

Präzident: JOŽEF PETERNEL, Box 95, Wilcox, Pa.
 I. podpräzident: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
 II. podpräzident: LOUIS TAUCHAR, Box 835, Rock Springs, Wyo.
 Tajnik: JOHN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
 III. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 402, Forest City, Pa.
 Blagajnik: MARTIN MUHIC, Box 537, Forest City, Pa.
 Pooblaženec: JOSIP ZALAR, 1004 North Chicago St., Joliet, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVKO, 800 Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNKI ODBOR:

Präzident: IGNAC PODVARNIK, 4784 Hattfield St., Pittsburgh, Pa.
 I. nadzornik: JOHN TORINČ, Box 622, Forest City, Pa.
 II. nadzornik: FRANK PAVLOVIČ, Box 705, Conemaugh, Pa.
 III. nadzornik: ANDREJ SLAK, 7713 Issler Ave., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Präzident: MARTIN OBREŽAN, Box 72, East Mineral, Kansas.
 I. porotnik: MARTIN ŠTEFANIČ, Box 78, Franklin, Kansas.
 II. porotnik: MIHAEL KLOPČIČ, 528 Dawson Ave., E. F. D. L. Grambl, Detroit, Mich.

UPRAVNI ODBOR:

Präzident: ANTON HOČVAR, R. F. D. No. 2, Box 114, Bridgeport, O.
 I. upravnik: ANTON DEMŠAR, Box 135, Broughton, Pa.
 II. upravnik: PAVEL OBREGAR, Box 402, Witt, Ill.

Dopis način se pošiljajo I. tajniku Ivan Telban, P. O. Box 107, Forest City, Pa.

Druževna glasila: "GLAS NARODA".

Zadnji grof celjski.

(Nadaljevanje.)

V tem je nastopil 12. dan decembra meseca, katerega se je imelo vršiti odločilno posvetovanje v deželnem zboru. Kralj Miroslav je mislil, da smo Celjani liki Dunajčani še vedno na njegovih strani. Dunajski magistrat je pa v resnicu stanovitno nasprotoval Einzingerjevemu nameram: ostal je pri svojem sklepu, da se deželni zbor ne sme zbrati v mestu.

Ker so Einzingerju potem takem preprečili ravno, bližnjo pot, omislil si je torej drugo: zbor je nekaj prav zgornih mladeničev, ki so niže sloje dunajskega ljudstva nekako vzemljiveli, pripovedovaje jim o stiskih in nadlogah, ki jih mora prenemati Ladislav, ter o blagih, dobrih in hvalevrednih namerah, ki navdajajo stranko Einzingerjevo; deželni zbor, kateremu nasprotuje magistrat, ne bi samo mladega Ladislava rešil iz rok mučiteljevih, marveč gledal bi tudi na to, da bi zavladal zopet blagor v deželi in mestu. In tem zborovalem hoče torej zapreti dumaska višja gospinka svoja vrata! Ali ne bi storila s tem najhujšo krivico?

Tako so govorili Einzingerjevi najemniki, in kjer ni izdala in pomagala njihova beseda, pomagali so si z denarjem. Vino so kar polivali; kdor je bil z nasprotniki mestne gospiske, ni mu bilo treba gasiti žeje s studenčno. Hujši in hujši so bili glasovi, ki so pospeševali prijenjivost in voljnost magistratovo, vedno bolj preteče je bilo obnašanje divje množice; tako je moral torej magistrat ravati proti svoji volji in privoliti, da so uporniki zborovali.

Ko je prišel Einzinger na Dunaj, slavili so ga kot junaka, ki se vrača po slavnih zmagačih z bojišča. Niti enega ni enilo ljudstvo tako visoko, kakor ravno njega. In da bi si utrdil ta visoki ugled in to javno mišljeno občinstva, umislil si je še nekaj drugega.

Razglasil je, da hoče sam poročati ljudstvu o dogodljajih v karmelitski cerkvi. Tako je tudi bilo. Ladislavovo starejšo sestro za roko držeč, stopil je na leto, in kaže na siromašno, slabo oblačeno kraljicino, pripoveduje lakomež o skoposti, strogosti in trdosrčnosti kralja Miroslava in kako je bil ves trud brezuspešen, pripraviti kralja mirnim potom do izročitve mladega Ladislava. Ljudstvo je pričelo godrnjati, in ko se je prinezenjajo brido razjokala, hudovali so z ostrimi besedami proti kralju in njegovim zanesljivim svetovalec. Nikdo ni več dvoljal, da je dunajsko ljudstvo predloženo za nameravani upor.

Deželni zbor, sestavljen iz plemenitašev, duhovnikov in zastopnikov avstrijskih mest, je sklenil poslati kralju še eno, zadnje pisimo, v katerem se naj obnovi že opetovanja izražena zahteva. Obenem je pa prišlo do volitve višjega vodje deželnih zavet, kojim je bil pa imenovan Ulrik Cimerman-

mohil poslih s svojo nemilostjo, toda opetno so mi prinesli povabilo na potovanje v Rim; pa tudi to ni spremeno mojega sklepa. Vendar so mi prisli trenutki, ko sem omahaoval; kajti polotila se me je včasih želja, da bi se vendar sprijaznil s kraljem: Pa ostal sem na starem potu, toda ne zanabiti iz strahu, ker bi prelomil Einzingerju dano besedo; ob strani Miroslavovi ni bilo upati, da bi bil mogel svojo moč razširiti v isti meri, kakor sem si želel. To je bila odločilno; ostal sem torej na Avstrijskem in v Štajerijski, ko je Miroslav potoval po bujnih livadah italijskih, katere je prvokrat pozdravljalo kot nemški kralj, a poslavil se je od njih kot rimski cesar.

Ko ga ni bilo v domovini, razširjal se je tukaj bolj in bolj puntarski duh; s pregorjanjem in pretjenjem so dosegli toliko, da so vstopili v vrste Miroslavovi na sprotnikov vedno novi udje, in to ne le avstrijskega, temveč tudi z Moravskega, s Češkega in z Ogrskega; da smo pa zadnjo deželo dobili na svojo stran, to je bil uspeh mojega dela; prikrival sem srd zoper ogrskega deželnega pogravjarja Hunyadija in podal roko v spravo mozu, ki je prevzel našihi bosensko kraljevski krono; torej je bila vsa moja prijaznost s Hunyadijem samo zunanjina. (Hunyadi je za Ladislavovih mladih let vodil kot namestnik in deželnog pogravjar vladarstvo na Ogrskem, ki podjebrad na Češkem.) Tadi z vnanjimi oblastmi in državami smo se združili, posebno z Bavarsko, ki nas je bogato podpirala z denarjem.

Konec junija meseca 1452. leta se je naselil cesar Miroslav zoper v Dunajskem Novem mestu. Moralo mu je biti težko pri sreču, ko je sprevidel, kako slabu podlago ima vsa njegova moč in slava.

Tako je po povratku je pisal vsem stanovom, opominjaje jih k pokornosti. Nato je dobil Miroslav odgovor z zahtevo, da ima svojega varovana Ladislava takoj izročiti.

Sedaj je poskušal priti resnici na sled; treba se je bilo varovati. Najreje je postal kralj nekaj vitezov k meni na Dunaj, ki so me pospravljali vsled njegovega povelja, če je moja zveza z Einzingerjem resnična, kakor je izvedel o njem. Delal sem se, kakor bi me bilo to vprašanje iznenadilo, čutil sem se navidezno razčlanjenega in govoril sem bradatim Einzingerjem pomagalem dobre pol ure o vsakojakih rečeh — to in ono, da niso vedeli, pri čem da so. Čudnimi, zbeganimi obrazi in nerodnimi pokloni so odšli. Miroslav ni bil gotovo nič kaj posebno zadovoljen z njihovo vestjo, kajti čez nekaj dni me je povabil njegov brat v Pasov na razgovor. Ubogal sem. To pot me je pregorjar vojvoda na vse načine, da bi spremenil mnenje proti njegovemu kraljevemu bratu, katerega je sam pogostoma hudo sovražil in se z njim prepirl. Toda pripravil me ni do nobenega jasnega odgovora! Samo ko me je vprašal, če bi me bila volja priti v Lipnico v razgovor z Miroslavom, odgovoril sem mu na kratko z besedo "ne" ter še dostavil, da znameti ti, moj ljubi oče, ustrežeš kraljevi želji."

Stari grof se je smehjal, namanjšivši se. "Nadaljuj svoje pripovedovanje!" rekel je, ko je Ulrik utihnil. "Bil sem zares v Lipnici — pa tudi jaz sem bil proti Miroslavu zelo kratkobeseden in molicē."

"Kmalu potem," pričel je zo-

pet Ulrik, "napolil se je Miroslav

v Rim; kajti silno je že koprnil

po cesarski kroni. Na Koroškem

in Štajerskem je potoval po star-

estii mimo Brež, Šent Vida, Be-

ljaka itd. Že je kraj prekoračil

koroško mejo — mislil sem torej,

da je njegovega poizvedovanja in

povpraševanja konč — ko je pri-

šlo novo poslanstvo. Po tem me je

Miroslav povabil, da ga naj

spremljam na potovanje; bil je

voljen pokriti sam vse stroške in

kar sva imela med seboj neprilj-

čega, to naj bo pozabljen; bila

bi si v prijateljskem občenju. Moj

odgovor sta poročala kralju dva

viteza v Št. Vidu. Bila je dolga

vrsta pritož čez njegove sveto-

valee, ki so mu jih objavili posli

v mojem imenu, in konečno so

celo naznali, da se grof Ulrik

celjski odpove kraljevi službi.

Miroslav je bil gotovo razka-

zen. Njegovi zvesti pristaši so po-

stajali drug za drugim njegovi od-

padniki, in sedaj še ta žalostni

glas! V tem je prikrival na tistem

tem se me je polotila zopet mo-

svojo jezo in razburjanost. Menil

ja staru trdu nadu, porodilo se

menil je moje staro zanjanje,

Stikal sem mu, kako je neizostalno, da se gotovo ustreže želji različnih stanov, in ga prosil, da se naj odloči prav kmalu.

Nato so se vršila še različna pogajanja, a konečno je vendar prišel do pogodbe med nami; da bi bil mir, obljubil je, da izroči Ladislava najprej meni, dokler ne dočiže češki, ogrski, avstrijski in moravski stanovi s cesarjem dovoljenjem, v češkim rokah in kje naj se nadaljuje vzgojevanje mladega kralja. Najraje bi bil zaukal veselja, ko smo dosegli toliko: Ladislav v mojem varstvu — to je bilo dovolj, to je prišlo, rekel bi, same ob sebi.

Dan prevzetja Ladislavovega je bil 4. septembra. Zjutraj ob devetih sem jedil na čelu drugih vodil v velikem spremstvu do velikega križa pred vratim Dunajskega Novega mesta in takoj so se našli tudi štirje cesarjevi svetovalci ter so mi pripeljali belokrastega dečka, ki so mu bile že v zibelki zagotovljene tri krome.

Ladislav se je tukaj bolj in bolj puntarski duh; s pregorjanjem in pretjenjem so dosegli toliko, da so vstopili v vrste Miroslavovi na sprotnikov vedno novi udje, in to ne le avstrijskega, temveč tudi z Moravskega, s Češkega in z Ogrskega; da smo pa zadnjo deželo dobili na svojo stran, to je bil uspeh mojega dela; prikrival sem srd zoper ogrskega deželnega pogravjarja Hunyadija in podal roko v spravo mozu, ki je prevzel našihi bosensko kraljevski krono; torej je bila vsa moja prijaznost s Hunyadijem samo zunanjina. (Hunyadi je za Ladislavovih mladih let vodil kot namestnik in deželnog pogravjar vladarstvo na Ogrskem, ki podjebrad na Češkem.) Tadi z vnanjimi oblastmi in državami smo se združili, posebno z Bavarsko, ki nas je bogato podpirala z denarjem.

Po teh mireh dneh sva se napotila proti Dunaju. Nepregledna je bila množica, ki se je zbirala okoli načaja. Pri mestnih vratih so pričakovali, pozdravljajoč nujno, vsi deželski in cerkevni velikasi, beloblečene dekle in mladenke so trosile evetlice na najino pot ter so prepevale zbole, proslavljajoče in oznanjuječe zmago. Posredno radost. Bil je ponosen četrt, ki je takrat preveval mojo dušo; toda sreča ni trajala dolgo, načelovali v kraljevem imenu po Avstrijskem, kakor so vladali in še vladajo Hunjadi na Ogrskem ter zavedeni Podjebrad na Češkem.

Dognal sem, da so odstranili Einzingerja, mojega najnevarnejšega tekmeča, iz kraljevskega sveta, po moji volji je bilo preprečeno, imeti deželne zbole, ki bi bili lahko njemu v korist, a meni vškodo — in tako sem mislil, da sem se ga iznebil za vselej ter posmehoval sem se njegovi besnosti, ki se mi ni dozdevala nič nevarna. Pa pokazalo se je, da je bilo vse drugače.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

G. K. Cresson, Pa. — Rusi merijo z rusko milje, ki ji pravijo "verst". Ena versta ima 500

števjev = 1066 metrov, pred tem nekoliko več, kakor en kilometer.

Kadar se žena omoži, prizame, razven v izvanzemalnih slučajih, državljanstvo svojega moža. Samo posebi se razume, da bo tudi njen otrok imel isto državljanstvo, kater ga imata oče in mati. Če bi se rodil otrok na visokem morju na parniku, bi bil še vedno z očetom istega državljanstva. Pod kako zastavo da je plul parnik, je v tem ozirom postranske stvar. Če bi prišli starši z otrokom n. pr. v Ameriko ter postali državljeni, potem bi mogel tudi otrok trdit, da je bil rojen na ameriškem ozemlju, če je bil parnik ameriški.

Vendar so taki slučaji skrajno redki, daširavno se tudi kdaj prijetijo.

Rada bi izvedela za svojega brata GEORGE PETERNEL. Pred 4. leti se je nahajal v Farmington, Ill., Box 288, in od tam se je po podal v državo Iowa. Če ve kdo izmed rojakov za njegovo naslov, naj mi ga sporoči, za kar mu bom hvaljevan, ali se pa naj sam oglasi svoji sestri: Mary Taučar, R. R. 3, Box 57, Columbus, Kansas. (21-24-1)

Kje je moj sin KAROL CIMERMANN? Doma je iz Zagradžju pri Žužemberku na Dolnjem. Pred osmimi leti je bil v Meadowlands, Pa. Kakor sem čul, je stopil v vojaško službo in potem se pa oženil nekje v Clevelandu, Ohio. Prosim ečne rojake, če kdo kaj ve o njem, da mi javi, ali naj se pa sam oglasi svojemu očetu: Louis Cimermann, Box 21, Meadowlands, Pa. (21-24-1)

EDINI SLOVENSKI SALOON
v Duluth, Minn.

Rojakom Slovenec nazajnam, da se nahaja moj SALOON pod bllokom od Union portage na desni strani W. Michigan St. štev. 413. Za obilen poset se priporočam. JOS. SCHARABON.

HARMONIKE

EMILE GABORIAU:
TATVINA

23

(Nadaljevanje).

Saj sem vam že rekla, da sem čisto pri zdravi pameti. — Kar van sedaj pripovedujem, je resnica, gola resnica. — Gospodinja Valentina je rodila sina, katerega je pozneje izročila njena mati tujim tjudem.

Louis ni vedel, kaj bi začel.

Povedala mu je vse, kar se je zgodilo in slednjič tudi pristavila, da se je Valentina poročila z bogatim pariškim bankirjem Fauvelom.

Starka je odšla, Clameran je pa začel premišljevati. — Bankir je bogat, od njega bo lahko dobiti kaj denarja.

Naslednji dan je prodal graščino vaškemu oderuhu za pettisoč frankov in neznanokam odšel.

15.

Valentina je bila že dvajset let poročena z Fauvelom. — Samo sebi je morala večkrat pripoznati, da ni napravila nobene napake, ker se je poročila z njim.

Stara grofica je živelna do smrti pri svoji hčeri in na smrtni postelji je rekla:

No, ali sedaj izprevidiš, da si napravila prav, ker si molčala. Meni si osladila zadnja leta življenja, pa tudi ni menda nisi nesreča.

Ne, Valentina ni bila nesrečna. — Mož ji je dal vse, karkoli je zaželela. otroka sta bila lepo in dobro vzgojena. Slike preteklosti so bile vedno manj jasne in slednjic so popolnoma obledele.

Nekega večera, bankir je bil nekan odpotoval, — ji je prinesel pisanoščino pismo. Odpela ga je in smrtno prebledel, ko je prebrala prve vrstice. Ni se motila. — Na pismu so stale sledeče, zanje strašne besede:

Spoštovana gospa:

Mislim, da ne zahtevam preveč, če vas prosim, da bi pol ure govorili z menoj. Če ste zadovoljni, bom prišel jutri med drugo in tretjo uro popoldne k vam.

Z velespoštovanjem

Marki Clameran.

Marki Clameran! Preteklost torej ni mrtva. Torej se še ni izporokila za greh!

Uboga žena se je začela tresti po vsem telesu.

Gaston se je torej vrnjal v Francijo in sedaj jo hoče videti!

Prišel bo in bo videl, da je ona postala žena in mati. Še enkrat bosta prezivala vso žalostno preteklost, podala si bosta roke in se ločila za vedno. Toda nekaj ni vedela. Ali naj mu vse pove?

Ali mu sene povedati, ali mu bo mogla povedati? — Ali se ne pravi s tem postaviti na kocko čast in srečo svojega moža?

Ali sene oropati onemu ubogemu zapuščenemu otroku očeta? — Celo noč so jo mučile strašne misli.

Popoldne je prijavil služabnik markija Clamerana.

Stopil je v sobo, globoko se je priklonil in obstal par korakov pred njo. Star je bil kakih petdeset let in je imel že malo sivkaste lase.

Valentina ga je strahoma opazovala in poskušala najti na njem le malec podobnosti onemu možu, katerega je v mladosti tako zelo ljubila.

Zastokata je in boječe vprašala:

— Gaston?

— Ne, gospa, jaz nisem Gaston. — Moj brat je umrl. — Jaz sem Louis Clameran.

Gospa je vzrepetala. — Torej to ni Gaston? — Kaj hoče njegov brat od nje? Človek, kateremu ni Gaston nikoli nič zaupal.

— Prosim vas, povejte mi, zakaj ste me obiskali?

Takoj gospa. Samo nekaj mi morate povedati. — Ali naju takaj lahko kdo sliši?

— Zakaj? — Ali imate kako tajnost, katere bi ne smeli slišati moj mož in moja dva otroka?

— V vašem interesu je. — Toda kakor hočete,

Svoj stol je približal njenemu in začel govoriti s pridruženim glasom:

— Milostljiva gospa, predno je Gaston umrl, mi je vse zaupal. — Ali sedaj razumete? Nočem vas spominjati tistega žalostnega časa in še bolj žalostnih dogodkov, ki so se sedaj dogajali. Sedaj ste srečna žena. Menda že vsaj niste pozabili na onega, ki ste ga v mladosti tak zelo ljubili?

Bankirjeva žena ni odgovorila.

— Ali se res ne spominjate? Skoraj ne vrjamem. — Saj vas je vendar ljubil in tudi vi ste ga menda ljubili.

Nikar se ne izpozabljalje. — Jaz sem vendar žena in mati. Če me je vaš brat ljubil, je to popolnoma njegova stvar. — Vi nimate pravice umesavati se v njegove zadeve. Zame je preteklost mrtva.

— Ali ste vse pozabili?

— Da, popolnoma.

— Tako? Ali ste tudi na vašega otroka pozabili?

To vprašanje je zadelo nesrečno ženo kakor strela iz jasnega neba.

Kje je vendar izvedel. — Saj je bila to največja tajnost. — Ali naj taji, ali naj se izda? — Take in podobne misli so rijile nesrečnieci po glavi.

Zbralja je vse moči in odgovorila kolikor je mogla mirno:

— Kaj mi očitate, gospod marki?

— Ali se ne spominjate več Raoula?

— Ne razumen vas, marki.

— Nič vam ne pomaaga tajiti, gospa. Saj sem vam že prej povedal, da vse vem. — Vse, popolnoma vse. — Poslušajte: Pred dvemi leti je prišel moj brat v London in se je seznanil v neki družini z mladeničem Raoulom Wilsonom. Mladenci se mu je zelo dopadel. Začel je pozvedovati o njegovi družini in slednjič izprevidel, da se je seznanil s svojim lastnim sinom.

— Kaj me briga ta roman. — Jaz ne vem ničesar.

Mog Bog, imate pa res strašno slab spomin. — Vaša mati, grofica, je bila zelo prebrisana in pametna, toda skrivnost je prišla čisto slučajno na dan. Neka prijateljica vaša matre v Londonu, pri kateri je bila vaša mati par mesecov, je prišla pred kratkim v Tarscon in je nekaterim povedala. — Gaston je sina že javno pripoznal.

— Prosim, poslušajte še nekoliko, jaz bom takoj pri koncu. — J brat je umrl in revščini in me je še v zadnji urki prošil, da naj skriva njegovega sina. Rekel mi je tudi, da nju grem k vam, in da naj posim...

Valentina je vstala in rekla:

Gotovo pripoznate, da sem zelo potrebeljiva.

— Is se je že začel bat, da je bila povest o Valentinovem otroku

— em vam samo toliko, da mi je dal vaš brat pred odhodom matere. — Če hočete ga vam rada dam.

— Besedah je potegnila izpod divana malo škrinjico in mu

— Samo to se mi čudno zdi — je pristavila, da ni vaš brat zateval od mene nakita.

— Naročil mi je, da ne smem izpregovoriti o nakitu miti besedice.

— Gospod, najin pogovor je končan.

Dobro, jaz grem. — Dovolite mi, da ponovim besede, ki mi jih je reklo moj brat na smrtni postelji: — Če bi Valentina ne hotela pomagati svojemu otroku, jo prisili do tega. — Prisegel sem mu, da bom storil in to prisego bom držal.

Po teh besedah se je globoko priklonil in odšel.

In skrajni čas je bil, da je odšel. — Valentini so začele pešati moči. Ko je marki odšel, jo omahnila na zofo.

Strašno je bila obupana. — Ali naj strmoglavi v prepad sebe, svojega moža in svoja otroka?

Včer dan je ostala v svoji sobi in ni nikogar pustila k sebi; še celo svoje nečakinja ne, katero je tako zelo ljubila.

Cetrti dan ji je pisal marki, da naj pride v hotel Loure. — Pisimo je sežgal in je sklenila, da ne bo sla.

Slednjič se je pa vseeno premislila, najela je voz in se odpeljala.

V označeni sobi ni bilo markija, pač je pa stal pri oknu mlad lep mož, ki jo je zelo spoštivo pozdravil.

Oprostite — je rekla s trepetajočim glasom — ali ni tukaj markija Clamerana?

— Da, bil je tukaj, pa je pred kratkim odšel. — Niste se zmotili, gospa. — Če se ne motim, ste vi gospa Fauvelova.

(Nadaljevanje se.)

\$1

dobite "GLAS NARODA" skoraj stiri mesece dnevno, izvzemidi nedelj in petstavniki pravnikov. "GLAS NARODA" izhaja dnevno na šestih straneh, tako, da dobite tedensko 86 strani berila, v mesecu 156 strani, ali 624 strani v štirih mesecih. "GLAS NARODA" dona dnevno poročila s bojitoča in rame ali. Sedaj ga siherni dan raspodiljamo 2,000! — Ta številka jasno govorja, da je list zelo razširjen. *se osobje lista je organizirano in spada v strokovne unije.*

MODERNO UREJENA TISKARNA GLAS NARODA

VSAKOVRESTNE TISKOVINE

IZVRŠUJE PO NIZKIH
CENAH.

DELO OKUSNO

IZVRŠUJE PREVODE V DRUGE JEZIKE.

UNIJSKO ORGANIZIRANA

POSEBNOST JE:

DRUŠTVENA PRAVILA, OKROŽNICE — PAMFLETI, GENIKI I T. D.

VSE NAROČILA POSLJITE NA:

SLovenic Publishing Co.

52 Cortlandt St., New York, N.Y.

"Doli z orožjem!"

Lev Nikolajevič Tolstoj je pisal: Kajijo sem s velikim zato, ker prebral in v njej našel veliko koristnega. Ta knjiga me ravniva na človeka in obseg neboj lepih misli! —

Fridrik pl. Bedenost: Odkar je umrl nadzornačec Stasi in bil na svetu tako slavne pismateljice kot je Suttnerjeva.

Prof. dr. A. Debel: "Doli z orožjem" je pravo ogledalo sedanje človeštva. Ko Slovек prečita to knjigo, mora nebotu pomisliti, da se bližajo Slovenski boljšici. Kratkomalo: mora dobra knjiga.

Dr. Lad. Jakobčević: To knjigo bi Slovak najraje posljal, V danega mesta je pretrstalo, ko sem jo prebral.

Stajerski pismatelj Peter Kocogger piše: Sedet sem v nežnem području pri Krieglach in sem bral knjigo z naslovom "Doli z orožjem!" Prebral sem jo dva dneva znenljivo in sedaj lahko rečem, da sta tva dneva nekaj posameznega v mojem življenju. Ko sem jo prebral, sem misel, da bi se prestavil knjige v vse kulturne jedinke, da bi jo imela vsaka knjigarna, da bo je tudi v Školskih ne mensek mizikant. Na svetu so družbe, ki razstavljajo Slovenske knjige. Ali bi se mi moglo mizikoviti družba, ki bi razstavljala te knjige?

Hansli Marti: — To je naš najbolj edinstvena knjiga, kar sem do sedaj...

O. Neumann Hofor: — To je najboljša knjiga, kar se jih naredi. Budite, ki se borijo za svetovni mir...

Hans Land (na shodu, katerega je imel leta 1900 v Berlincu) je bil zavilj knjige, samo imenujejo jo bom. Vinkomu je bom posredoval. Naj bi tudi ta knjiga nadalje svoje apostolje, ki bi našli kritikov v vsej svetu narode...

Finančni minister Dunajevski je rekel v nekem svojem govoru v poslanstvu sicer: Saj je bila pred kratkim v posebulj knjigi opisanja na pretrstaj načina vojne. Knjige je napisal nebot vojnik strokovnjak, noben državnik, pač pa priprava Senaka Berta pl. Suttnerjeva. Prosim Vas, posvetite par ur temu dolu. Mislim, da naj se zelo ved načinov načina vojne. Še bo preberel to knjige.

GENIA DE CHANTOU.

— Doli z orožjem!

Slovenic Publishing Co.,

52 Cortlandt Street, New York City, N.Y.

— Doli z orožjem!

— Doli